

som gennem Svindlerier har paaført Landet saa mægtige Tab? Paatænker man noget saadant for ogsaa derigennem at se at bøde lidt paa de vanskelige Forhold? Saa er der endelig noget, jeg vil tilføje — jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa det. Den højtærede Finansminister kan sikkert takke sin gode Stjerne for, at han ikke var med den Dag, Højesteret fældede Dommen over, hvad der var sket i Landmandsbank-Affæren. Naar vi læser Præmisserne, kan vi skønne over, hvorledes den højtærede Finansministers Skæbne vilde være blevet, hvis han havde staaet for Højesterets Skranke.

Jeg er enig med den højtærede Finansminister, og jeg er enig med Venstres Ordfører i, at Balance er nødvendig. Det gaar med Staten som med den private; hvis der ikke kan skaffes Balance, er det umuligt at føre en sund Statshusholdning. Jeg er ogsaa enig med den højtærede Minister i, at uden Balance paa Statsregnskaberne og i Budgetterne savner vi en af Betingelserne for, at vor Krone igen kan komme op paa sin normale Værdi. Jeg beklager, at den højtærede Minister ved at lade Kræfterne have deres frie Spil i en vanskelig Periode har ført en Politik, der har bevirket, at vi efter 3 Aars Forløb endnu ikke har naaet Balance, og jeg kan ikke se andet end, at denne Politik skyldes, at man for Regeringens Vedkommende er i den Grad afhængig af Højfinansens og dens Afgørelser, som Tilfældet er. Jeg er enig med Ministeriet i, at der bør tilvejebringes Balance, og jeg tror, at den højtærede Finansminister begynder at indse, at der maa ekstra Foranstaltninger til, hvis Balance skal tilvejebringes. Jeg mener ligesom den højtærede Minister, at Statsvirksomhederne bør forrente sig. En af mine Partifæller har her paa Rigsdagen gjort Rede for, hvorledes en saadan Forrentning fornuftigvis kan tilvejebringes.

Naar man fra anden Side bebrejder Socialdemokraterne, at de ikke gjorde det samme Synspunkt gældende under Verdenskrigen, vil jeg gøre opmærksom paa, at dette Standpunkt var vi jo ikke ene om. Den højtærede Finansminister har sagt mange gode Ting under Verdenskrigen. Da vi i 1916 forhandlede om Skattelove, sagde den højtærede nuværende Finansminister, Venstres daværende Ordfører: „Jeg erkender, at Spørgsmaalet om Takstforhøjelse er meget vanskeligt at afgøre, idet en Takstforhøjelse vil kunne virke paa Priserne paa Nødvendighedsartikler, som i Forvejen er alt for højt oppe, og derfor har jeg fundet det naturligt, at Regeringen har været meget

tilbageholdende paa dette Punkt og ligeledes med Hensyn til Persontaksterne.“ Altsaa den nuværende Finansminister sagde til Regeringen: Det er rigtigt, I skal være forsigtige, Forhøjelsen af Godstaksterne paa Statsbanerne betyder Forhøjelse af Priserne paa Livsfornødenheder, og naar vi maa betale for at faa Priserne sat ned, er det meningsløst at forhøje Statsbanernes Takster. Imidlertid siger man: Men derigennem har vi tabt en Del Penge paa Transitgods — det Gods, som uden Forbindelse med Landet føres igennem Danmark fra Udlandet til et andet Land. Det betyder imidlertid ikke meget. Gennemlæser man Statsbanernes Regnskaber, viser det sig, at medens man i 1916—17 og i 1917—18 ved Statsbanerne havde en Godsindtægt af 80 Mill. Kr., var det kun en Hundrededel deraf eller 800 000 Kr., som var Transitgods. Hvis man havde fordoblet Godstaksterne, havde man faaet 80 Mill. Kr.s Ekstraindtægt, deraf 800 000 Kr. for Transitgods. Saaledes er i Virkeligheden Forholdet med Hensyn til Transitgods. Jeg er enig med Finansministeren i de Udtalelser, han i sin Tid fremsatte som Venstres Ordfører — det var jo i en Tid, hvor Dampskibene beregnede sig Avancer, som gav Udbytter paa indtil 100 pCt. —, at man skulde være varsom med at forhøje Taksterne. Venstre skulde passe paa ikke at desavouere deres Finansminister i alt for høj Grad, naar de kommer ud i Agitationen. De synes at glemme, naar de taler om, at vi skulde have været forsynligere og have taget højere Takster, at man i saa Fald skulde være gaaet imod Venstres Ordfører.

Et Omraade, hvorpaa der afgjort kan spares, er paa Militærudgifterne. Paa det Finanslovsforslag, vi behandler, vil disse Udgifter udgøre 58 Mill. Kr. Jeg skal nævne, hvorledes jeg kommer til dette Tal. Paa de militære Ministeriers Budgetter er opført en Udgift af 47 457 000 Kr. Hertil kommer Udgifter paa andre Budgetter, som er militære Udgifter: De militære Underklassers Pensionering 3 980 000 Kr., den militære Invalidepensionering 1 600 000 Kr., Krudtværkets og Klædefabrikens Arbejderspensioner 76 000 Kr., Pensioner til de civile Haandværkere under Krigs- og Marineministeriet 940 000 Kr. og endelig Officerspensioner. Jeg spurgte i Fjor i Finansudvalget, hvor meget Officerspensionerne androg. Vi fik ikke Oplysning herom, men vi fik saadanne Oplysninger, at naar jeg nævner Tallet 3 Millioner, tror jeg at være det rigtige Tal nær, det er i alt Fald det Tal, som man efter et Skøn kommer til. Vi naar dermed til en